

SZENT PÉTER A NYEREGBEN

Szakács István Péter

Esős júniusi nap volt. Szent Péter kedvetlenül bandukolt a Csíksomlyó felé vezető úton, határidőnaplójában ugyanis ez a szombat eredetileg szabad volt. Egy laza hétvége a hetedik mennyországban! Istenem, mióta terveztem ezt a paradicsomi víkendet, sóhajtott föl az eligazításon. Tudom, fiam, tudom, nézett rá bozontos, ősz szemöldöke alól átható tekintettel az Úr. Vedd úgy, hogy kirándulni méysz. Ez a mostani küldetésed mégiscsak kellemesebb, mint a keresztény-muzulmán csúcstalálkozó vég nélkül vitatkozni Mohamed prófétával a migránsprobléma teológiai vonatkozásairól. Ott Tamás apostol fogja ideiglenesen átvenni a helyedet. Nem lesz gond vele. Szkeptikus alkat, nehéz meggyőzni őt a másik fél igazáról. Meg aztán még soha nem jártál a Székelyföldön. A sarum tele van már ezekkel a kiküldetésekkel, gondolta Szent Péter, de közben beleegyezően bólintott, hivatali munkája során ugyanis megtanulta, hogy nem ajánlatos a nagyfőnökkel ellenkezni. Abból előbb-utóbb özvív, sáskajárás, kénköves tüzeső lesz. Vagy aids, kergemarhakór, madárinfluenza. Az Úr most is olyan kreatív, mint az idők kezdetén. Még egy olyan magas polcon levő isteni alkalmazott is megjárhatja, mint én, gondolta, s hirtelenjében a mennyei propaganda terjesztését kapásból visszautasító, független értelmiségi léttel kokettáló Jónás próféta jutott az eszébe. Megborzongott. Még csak az hiányozna, hogy ő, az egykori halász, egy cethal bűzös gyomrában medítálgjon a hivatali munkaköréből adódó kötelezettségeken. Akkor megegyeztünk, mondta az Úr derűsen. Hétfégén lemész Csíksomlyóra megnézni Ferenc pápa látogatását. Ez az első alkalom, hogy egy utódod tiszteletét teszi a Székelyföldön. Sok ezren mennek oda teljes búcsút nyerni. Egy ilyen fontos egyházi eseményen magas szinten kell képviselni a Mennyei országot. Hétfő reggel a jelentésed legyen az asztalomon. Szent Péter az Úr irodájából egyenesen a *Mennyei Kommunikációs Központ*ba sietett, hogy némi fogalma legyen a székely nyelvről, mert a latinnak már jó ideje, hogy semmi hasznát nem vette a köznapi beszédhelyzetekben. Márpedig székely nyelv nincsen, esküdözött a szolgálatos angyal. Akkor milyen nyelven beszélnek a székelyek, hökkent meg Szent Péter. Magyarul, vágta rá az összehasonlító nyelvészetből doktorált angyal szárnyrebbenés nélkül. Sokan úgy tartják, hogy a magyar a világ legősibb nyelve. Hogy az Úr is magyarul beszélt, de ebben a vésszesen globalizálódó világban kénytelen volt áttérni az angolra. S hol van Székelyföld, babrált a szakállában zavartan Szent Péter. Románia kellős közepén, vágta rá

Fénykapu

az angyal. Egy másik országban, hökkent meg rövid időn belül másodszer is Szent Péter. Ugye viccelsz? Viccel a hétszentség, vesztette el a türelmét a glóriás tisztviselő Szent Péter geopolitikai tájékozatlansága hallatán.

Így történt, hogy Szent Péter azon a nevezetes júniusi napon ahelyett, hogy az *Éden Wellness Center* osztályon felüli szolgáltatásait élvezte volna, az égi jacuzzi vizének bisztergető paskolását és a csinos angyalkák mennyei masszázst, az út szélén kutyagolt a Csíki-medencében. S már nemcsak kedvetlen volt, de fáradt is, és piszkos, meg módfelett dühös. A zarándokokat szállító buszok és személygépkocsik ugyanis egymást előzgetve száguldottak el mellette, egyik-másik oly közel hozzá, hogy kénytelen volt az útszéli sáros árokba ugrálni előlük. Egy fehér busz felebaráti szeretetet hirdet, aranyozott bibliai idézettel az oldalán majdnem elsodorta. Szent Péter a botjával hevesen hadonászott utána. Uram, hogy tetted ezt velem, kiáltott föl aztán keservesen, de a nagyfőnök magyarázata helyett csak egy üres *Hell* energiatalos fémdoboz érkezett az autóbusz után kavargó benzingőzből, nagyot koppanva a fején.

Csíkszeredába érve újabb megpróbáltatás érte. A város főtere tele volt árusokkal. Volt itt minden, mi szem-szájnak ingere. Sör és sültkolbász, pizza és kürtőskalács, hamburger és zsíros kenyér, pápaképes póló és turulmadaras műbördzseki, szenteket ábrázoló kulcstartó és kínai szűzmáriás körömvágó. Szent Péter kétezer éves egyházi munkája során a földke-

rekség számos pontján megfordult már, s mindig fölkaivarodott a gyomra a szent helyek környékét ellepő kirakodó vásárok láttán. Úgy gondolta, a lacikonyhák zsirosan kavargó füstje, a profitot hajszoló kufárok verejtékének kipárolgása elhomályosítja Krisztus urunk megváltással kapcsolatos elképzeléseit. Azoknak, akik esznek és isznak, egy idő után bizony más sürgető szükségleteik is támadnak, nézte csüggedten a domboldalban sorakozó, mobil budifülkéket. Vajon ezért mennyit kell fizetni? A belépőd, szakította félbe óvatos becsléseit egy szigorú hang. Tessék, kapta föl a fejét értetlenkedve. Jól hallottad, öreg, hozzád beszélek, magasodott előtte egy román kormányőr. Miféle belépőt, pislogott zavartan Szent Péter, mert ezt egy árva szóval sem említette neki az Úr. Ahhoz, hogy részt vehessél a misén, online regisztrálnod kellett magadat, magyarázta a nagydarab, egyenruhás férfi. Az előjegyzésedet követően küldtek neked e-mailben egy vonalkódos belépőt, amit ki kellett otthon nyomtassál. Ezt kell most felmutatnod nekem. Nélküle csak távolról, kivetítőről követheted a szertartást. Belépő egy misére, képedt el Szent Péter. Ez nem akármilyen mise, torkolta le az egyenruhás. A Szentatya celebrálja. A sokadik utódod, dűnyögte Szent Péter. Mi van, öreg, elment az eszed, horkant föl a férfi. Különben is mit keres ez a bot nálad?! Nem megmondták, hogy tilos ide fegyverrel jönni?! Ez nem fegyver, hanem a főpásztori botom, húzta ki magát Szent Péter önérvényesen. Vigyétek a kivetítőhöz, semmi keresnivalója a regisztráltak kö-

zött, intett az egyenruhás férfi két másik kormányőrnek, akik annak rendje és módja szerint megragadták a kapálózó apostolt, és az oltártól jó messzire cipelték. Szent Péter tanácstalanul toporgott a hatalmas kivetítő alatt. Ne vedd úgy a szívedre, szólította meg egy ismerős hang. Lucifer, hát te itt vagy, nézte Szent Péter elképedve a fitt, festett fekete hajú alakot. Mi is napirenden kell legyünk a fontos, szakmai eseményekkel, nevetett csúfondárosan az ördög. Meg aztán, mutatott a Nyeregben összezsúfolódott, hatalmas tömegre, ennyi kísértésnek kitett lelket hol találnál egy helyen, ha nem egy mega pápai misén. Szóval én is melózni jöttem ide, mint te, nekem azonban belépőm is van, lobogtatott meg egy papír-

darabot az ámuldozó apostol orra előtt. Ha kell, neked is adhatok egyet, nyúlt a zsebébe. Kell, tekintett körül Szent Péter lopva, de ez maradjon köztünk. Hát persze, veregette meg a vállát az ördög. Ne félj, nem köplek be, cimbora. Ez egy VIP-belépő, nyomott Szent Péter kezébe egy cédulát. A kiváltságosak közé ülhetsz vele.

Így történt, hogy Szent Péter a fontos személyiségeknek fenntartott részlegben vehetett részt Őszentségének a csíksomlyói nyeregben celebrált miséjén. Csupa fül és szem volt. A jelentésébe beleírt mindent. Az áhítatos légkört, a pápa frappáns prédikációját, a résztvevők buzgó fogadalmait. Arról azonban, hogy kitől kapta a belépőt, nem tett említést. Hiszen az Úr úgys tudta. Vagy mégsem?

vers

Hodossy Gyula

A biztos sok volt-lesz pont

A jövő már megtörtént, gondolod,
amikor a sötét padláson, majd elesen,
egy leszerelt csillárban miközben az,
a világítás lehetőségétől elzárta,
puha por alá szégyenülve tölti
az örök enyészett időtlen napjait.
Úgy érzed, most vált bizonyossá: a jövő megtörtént.
Volt az előtted álló nap, a bánattól tüzdelt, az örömteli,
a szeretetteljes, az árulásba burkolózó.
Megtörtént a holnap félelme,
minthogy meg fog történni a tegnapi elszántsága,
a tegnapi gonoszsága, a tegnapi születése.
Ami tegnapi életre kelt, életre kel holnap is.
A sötét padlásra itt-ott, a cserepek résein át,
fénycsóvák lövődnek, kiszámíthatatlan,
nem úgy a por, a biztos sok volt-lesz pont.